

Prima scrisoare

Costel Zăgan

miercuri, 18 martie 2020

Acasă

Dragi copii!

Nici bine nu m-am despărțit de școală și brusc mi s-a făcut un dor nebun de voi, de neliniștea voastră zgomotoasă, de surâsul vostru agresiv și de tăcerile voastre cu o mie și una de subînțeleșuri!

Și începe să mă colinde nu un dor abstract, ci unul foarte, foarte concret, având, bineînțeles toate numele voastre:

Iuliana Naomi Daria Alexandru Benjamin Iosif Emanuel Daniel Ligia-Naomi Betuela Magda Noielia Andreea Lorena Onisim Abel-Elisei Luisa Delia Alexandru Larisa Ema Ruben Ruben-Emanuel Teofil Mario Ruben- Edy Debora Iulian Emanuel Diana Sabin Loredana Andrei Claudiu Amalia Filip

.....

Citez din memorie:

" Pentru mine, Mama este cea mai minunată ființă.

Ea mă iubește și eu la fel.

În fiecare seară, când ajung de la școală, îmi pregătește prăjituri.

Nimic n-aș schimba din asta! "

Nici eu, fostul vostru profesor de română, nu aș schimba nimic.

Absolut nimic.

Costel Zăgan

"

Costel Zăgan, Scrisorile unui profesor de română distrat